

EVANGÉLIUM **Jn 12, 20—33**

Jézus meghirdeti, hogy a halálon keresztül dicsőül meg.

Abban az időben:

Azok között, akik felzarándokoltak, hogy az ünnepen imádják Istent, volt néhány görög is. Ezek odamentek Fülöphöz, aki a galileai Betsaidából származott, és kérték: „Uram, látni szeretnénk Jézust.” Fülöp elment és szólt Andrásnak. Aztán András és Fülöp elmentek, és megmondták Jézusnak. Jézus ezt válaszolta:

„Eljött az óra, hogy megdicsőüljön az Emberfia. Bizony, bizony, mondom nektek: ha a búzaszem nem hull a földre, és el nem hal, egyedül marad, ha azonban elhal, sok gyümölcsöt hoz. Aki szereti életét, elveszíti azt, de aki gyűlöli életét ebben a világban, az megmenti azt az örök életre. Aki nekem szolgál, kövessen engem, és ahol én vagyok, ott lesz a szolgám is. Aki nekem szolgál, azt becsülni fogja az Atya.

Most megrendült a lelkem. Mit is mondjak? Atyám, szabadíts meg ettől az órától? De hiszen éppen ezért az óráért jöttem. Atyám, dicsőítsd meg nevedet!”
Erre hang hallatszott az égből: „Megdicsőítettem, és ismét megdicsőítem.” A tömeg, amely ott állt, ennek hallatára azt gondolta, hogy mennydörgött. Mások így vélekedtek: „Angyal beszélt vele.” Jézus megmagyarázta nekik: „Nem miattam hallatszott ez a hang, hanem miattatok. Ítélet van most a világon. Most vetik ki ennek a világnak a fejedelmét. Én pedig, ha majd fölmagasztalnak a földről, mindenkit magamhoz vonzok.”

Ezt azért mondta, hogy jelezze: milyen halállal fog meghalni.

Ezek az evangélium igéi.

Vagy: E nap összes olvasmányait vehetjük az „A” év nagyböjtjének 5. vasárnapjáról.